

Kadınım

— sessiz gecem · 26 Mart 2010

Seni leylam diye oturttum gönül tahtıma,
Sensiz meyler içiyorum varamıyorum tadına,
Sarhoş olamıyorum son damla dibe vurdugunda
İçine hasretini koyuyorum ulaşıyorum bulutlara.

Sana şiirler yazmadım Seni yaşıyorum,
Bazen hüznünlü tutukluyum sevdana,
Bazen de pür neşe kollarında da olsam hasretinin
Nereye baksam hep sen...
Gözlerimi kapasam dalsam hülyalara,
Beni uyandıran yalnız senin özlemin.

Sorsalar bana mevsimin rengini,
Seni derim...çünkü tek mevsimim ilkbaharsın,
Yalnız çınar olmuşum gül kokan bahçende..
Kök salmışım en derine uzanır dallarım özlemlerine.

Ne zaman açsam perdeleri gülümseyen yüzün,
Ne zaman karanlıklarda kalsam aydınlatan sözlerin,
Umutlarımı yitirdiğimde canlandıran gece karası gözlerin,
Uçurumlardan düşsem tutan sınısıcak ellerin.

Şimdi..sesin geliyor rüzgarlarla..
Kokun sinmiş odamdaki duvarlara,
Sabah şafağında gördüğüm gözlerindir ilk,
Gül yaprakları gibi dudaklarında hissettiklerim,
Ve sen yaşam nedenim KADINIM...